

יָשָׁב: ב' יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיְהוֹדֵנוּ סָבִיב לְעַמּוֹ מַעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם:
ג' בִּי לֹא יִנּוּחַ שְׁבַט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים

זוהר תהלים

אמר שיר המעלות. שלמה המלך אמר שיר השירים, שיר מאותם מנגנים. מה בין זה לזה, שהרי נשמע שהכל אחד? אלא ודאי שהכל אחד, אבל בימי דוד המלך לא היו כל אותם מנגנים מתקנים במקומם לנגן כראוי, ובית המקדש לא נבנה, ולכן לא התקנו למעלה במקומם. שהרי כמו שיש תקוני משמרות בארץ, אף כך ברקיע, ועומדים אלה פנגד אלה. וביום שנבנה בית המקדש נתקנו כלם במקומם, והנר שלא מאיר התחיל להאיר. ושירה זו נתקנה למלך העליון, המלך שהשלוש שלו. והתשפחת הזו היא מעלה מכל התשפחות הראשונות. היום שהתגלתה תשפחת זו (בעולם) בארץ, באותו יום נמצאה שלמות בכל, ולכן הוא קדש קדשים.

מי שפגם את הברית - אוי לו שפגם אותן בחייו, ואוי לו שפגם אותן במיתתו אוי לו מאותו ענש אוי לו שפגם האות וארון הברית הקדוש, אוי לו מאותה בושא

בִּי לֹא יִנּוּחַ שְׁבַט הָרָשָׁע וְגו' (קכה, א): נזוהר
ח"ב פ' ויקהל (דף ר"ד): ככה רבי אבא ואמר, אוי לבני העולם שלא יודעים אותה בושא! אוי לאותו ענש של כל מי שרוצה להכניס לארון, כי לא צריך להכניס לארון, פרט לצדיק שיודע בנפשו ונודע בעצמו שלא חטא באותה ברית, אות הברית הקדוש, מעלומיו, ושמר אותן כראוי. ואם

המרכבה הקדושה למעלה בהשתדלותנו. אמר לרבי יוסי, אתה שלא נשמעו דבריך ביום הזה בינינו, אתה תהיה ראשית להאיר הלילה, שהרי עכשו עת רצון היא להאיר מעלה ומטה. פתח רבי יוסי ואמר, שיר השירים אשר לשלמה. שיר זה עורר אותה שלמה המלך כשנבנה בית המקדש, וכל העולמות נשלמו, מעלה ומטה, בשלמות אחת. ואף על גב שהחברים חלקו בזה (מתי נאמר), אבל שירה זו לא נאמרה אלא בשלמות. כשהלכנה התמלאה בשלמות, ובית המקדש נבנה כמו שלמעלה בשעה שנבנה בית המקדש למטה, לא היתה שמחה לפני הקדוש ברוך הוא מיום שנברא העולם כמו אותו היום.

המשפן שעשה משה במדבר להוריד שכינה לארץ, באותו יום הוקם משפן אחר עמו למעלה, כמו שבארורה שכתוב (שמות מ) הוקם המשפן. המשפן - משפן אחר שהוקם עמו, וזה משפן הנער מטטרו"ן, ולא יותר. כשנבנה בית ראשון, בית ראשון אחר נבנה עמו, והתקים בכל העולמות והאיר (בעולם והאיר) לכל העולמות, והתבשם העולם, ונפתחו כל המשקופים העליונים להאיר, ולא היתה שמחה בכל העולמות כמו אותו היום. אז פתחו עליונים ותחתונים ואמרו שירה, וזהו שיר השירים. שיר שאותם המנגנים שמנגנים לקדוש ברוך הוא. דוד המלך